U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 7. 2022, č. j. 32 Az 23/2022 – 47,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 6. 9. 2022 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „*stěžovatel*“), kterou se domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 28. 7. 2022, č. j. 32 Az 23/2022 – 47. Tímto rozsudkem krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného 24. 5. 2022, č. j. OAM-117/ZA-ZA11-D07-2022. Posledně uvedeným rozhodnutím byla stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany posouzena žalovaným jako nepřípustná a řízení o ní bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve spojení s § 10a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Současně bylo podle čl. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, rozhodnuto o tom, že státem příslušným k posouzení podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany je Polská republika.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Za účelem posouzení této žádosti Nejvyšší správní soud stěžovatele přípisem ze dne 16. 9. 2022, č. j. 3 Azs 219/2022 – 23, vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto přípisu předložil vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a aby tam uvedená tvrzení doložil. Stěžovatel byl současně poučen o tom, že nevyhoví-li této výzvě, respektive nebude-li možné například pro neúplnost uvedených tvrzení řádně posoudit, zda má dostatek prostředků pro zajištění svého zastupování vlastními silami, bude jeho žádost zamítnuta. Výše uvedená písemnost

byla stěžovateli doručena fikcí dne 3. 10. 2022 na adresu uvedenou v kasační stížnosti, tj. na adresu P. Soud v této souvislosti podotýká, že uvedenou adresu rovněž ověřil v evidenční kartě žadatele o mezinárodní ochranu č. B011549 (viz č. l. 29 spisu NSS). Poslední den jednotýdenní lhůty k doložení vyplněného formuláře nastal dne 10. 10. 2022. Stěžovatel v této lhůtě (ani později) soudu nezaslal vyplněný formulář a svoji majetkovou a osobní situaci nedoložil ani jiným způsobem. Neprokázal tedy, že jsou u něj splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, respektive pro ustanovení zástupce.

[3] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud mimo jiné zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti, a to usnesením ze dne 18. 10. 2022, č. j. 3 Azs 219/2022 – 34. Tímto usnesením soud zároveň stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od jeho doručení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV. usnesení č. j. 3 Azs 219/2022 – 34). Stěžovatel byl zároveň poučen o následku, pokud uvedené výzvě nevyhoví, jímž je odmítnutí kasační stížnosti.

[4] Usnesení č. j. 3 Azs 219/2022 – 34 zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti, tj. na adresu Pobytového střediska Zastávka (viz výše). K jeho doručení došlo fikcí v pondělí 31. 10. 2022 (viz obálka na č. l. 36 spisu NSS). Poslední den jednotýdenní lhůty k doložení zastoupení tak nastal v souladu s § 40 odst. 1 s. ř. s. v pondělí 7. 11. 2022. Stěžovatel přesto do dnešního dne plnou moc udělenou advokátovi nepředložil a ani jinak na výzvu tohoto soudu nereagoval.

[5] Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem představuje jednu z podmínek řízení o kasační stížnosti.

[6] Stěžovatel tedy přes výzvu soudu neodstranil nedostatek podmínek řízení spočívající v absenci povinného zastoupení advokátem, Nejvyšší správní soud proto odmítl jeho kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba, respektive kasační stížnost odmítnuta.

[8] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti nerozhodoval o stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2022

pokračování

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu